

NELA

Dakle, prije tri godine sam upoznala neke ljude. Znaš kako je, život čisto sranje, ja depresivna, baš na lošem mjestu sama sa sobom. Pala na popravni, jebeno zadnje polugodište. U početku su mi djelovali čudno, pomalo nestvarno, ali malo po malo vezala sam se za njih. Slušali su me, razumjeli, ohrabrivali. Dali mi tu neku ideju da sam važna i posebna. Da se sve događa s nekim razlogom. Rekli su mi da svi odabrani imaju težak put. Patnja je polog za najdublju istinu. A oni znaju istinu, o bogu i čovjeku, o svemu. Mic po mic i ja sam povjerovala u ono što oni vjeruju. Imali su neke svoje knjige koje su prodavali po gradu. Nisu me tjerali fakat, sama sam se ponudila. Bilo mi kul da širim misiju.

ALAN

S četrnest sam im rekao. Kontam, mama i tata, kome ću ako neću njima. Kako ono kažu, roditelji vole svoju djecu bez obzira na sve. Možda ... Osim ako im je sin peder.

Tad ne kažu ništa. Gledaju te blijedo par trenutaka, a onda se mama okrene prema tati i kaže da treba pozvati vodoinstalatera jer u zadnje vrijeme curka iz bojlera.

I to je to, potpuni ignor. Ne vrijedi da ponoviš, jer tad znaš da oni to neće prihvatiti ni-ka-da. Počneš gušiti osjećaje. Naučiš se pretvarati. A boli. Nekad boli tako jako, da uzmeš žilet i reckaš kožu na nadlakticama. Nakratko bude lakše. Kao da sav taj pritisak, taj nemir iznutra, izađe na krv. Ona ti je jedini dokaz da u tebi nešto bije, da si živ, da te ima. Koja je to sjebanost.